

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 110

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, MAY 11, 1938

LETO XLI. — VOL. XLI.

Kongresni voditelji so opustili boj proti delavski postavi, ki bo sedaj gotovo sprejeta

Washington, 10. maja. Voditelji južnih demokratov v kongresu so sklenili odnehati s svojim odporom napram delavski postavi, kakor jo je priporočil predsednik Roosevelt. Kongresmani so sprevideli, da je njih boj neuspešen.

Da so južni kongresmani odnehati z bojem je vzrok prvič, ker se je priglasilo 240 izmed 435 članov poslanske zbornice, ki so izjavili, da bodo delovali za sprejem delavskega predloga.

Drugi vzrok je pa, ker so dobili kongresmani tisoče pismov od strani delavskih organizacij, v katerih se jim očita, da so na-

sprotniki delovnega ljudstva v Amerika, katerega hočejo se naprej zatirati z nizkimi plačami in dolgi delovnimi urami.

Tretji vzrok pa, da so kongresmani iz juga odnehati z bojem je ta, ker vidijo, da če nadaljujejo z bojem, da bodo poraženi pri volitvah v novembru. Sleherni kongresman, ki je doslej nasprotoval delavski postavi in je zadnje čase kandidiral, je bil pri volitvah poražen.

V takem položaju je seveda pričakovati, da bo delavska postava, ki določa minimalne delavske plače in maksimalne delovne ure skoro gotovo sprejeta.

Japonci ubili 370 katoličanov v misijonišču

Šučov, Kitajska, 10. maja. Japonska bombna letala so 5. maja ubila v mestu Nan Šučov 370 katoličanov. Mesto je bilo radi bomb popolnoma uničeno. Tozadevno poročilo je prišlo šele sedaj v javnost potom ameriških beguncev, katerim se je posrečilo pobegniti iz mesta. Zlasti je bil predmet japonskih bomb katoliška misijonska postaja v mestu, kjer je bilo ubitih 100 oseb, dočim je bilo nadaljnjih 270 oseb ubitih v okolici misijonske postaje. Nad mestom se je nenačrtno prikazalo devet japonskih vojaških zrakoplovov, ki so najbrž hoteli napasti Pukov železnice, po kateri dobivajo kitajske vojaške čete svoje zaloge. Prestašeni Kitajci so se zatekli v misijonišče, kjer so mislili, da bodo varni. Takoj za tem so začele padati bombe na misijonišče in v pol ure je bilo 370 ljudi ubitih. Japonci so na to metali zažigalne bombe, ki so mesto vpepile.

Kralj je moral odpustiti 200 žen radi depresije

Pnom Penh, Cambodia, 10. maja. Kralj Sisovat Monivong, ki kraljuje v starodavnem kraljestvu Cambodia, in ki ima baje 1.000 žen, je bil radi depresije prisiljen odločiti 200 žen z dvorane. Mož je star že 60 let. Odpuščenim ženskam je kralj preskrbel službe, da bodo nastopale kot plesalke. Kralj je pravzaprav v francoski službi in dobiva od Francije letno \$275.000 kot plačo. Francoske sirotne finance ne pripustijo, da bi Francija plačevala kralju več letne plače.

Glasovanje v Lakewoodu

Razne suhaške organizacije v velikem predmestju Lakewoodu so na delu, da povzročijo v prihodnjem letu glasovanje glede prohibicije. Suhači se čutijo tako močne v Lakewoodu, da pravijo, da lahko poskusijo z volitvami. Suhači širijo ogromno propagando, rekôč, da so gostilne odprte ob nepostavnih urah, da so preblizu cerkev in šol in da je vse preveč pijancev v predmestju.

Zopet doma

Janko Kapelj ml., 709 E. 155th St., je bil na veliko soboto odpeljan v bolnišnico radi zastrupljenja krvi. Obiski niso bili ves čas dovoljeni. Prijatelji ga sedaj lahko obiščejo na domu, kjer se nahaja pod zdravniško oskrbo.

Naselbina je slavnostno okrašena

St. Clair Ave. se je oblekla v praznično obleko. Lepa, široka cesta je v zastavah, v ameriških in slovenskih zastavah. K stroškom je prispeval Jugoslovanski kulturni vrt ter posamezni zavedni trgovci in delavci.

Naša glavna ulica je dekorirana v počast prihodu ljubljanskega župana dr. Adlešiča in drugih visokih gostov. Sedaj apeliramo še na naše trgovce, ki imajo svoje trgovine ob St. Clair Ave. pa tudi na druge stanovalce, da dekorirajo svoje trgovine in stanovanja. Stvar ni draga. Par zastavic, ameriška in slovenska, nekaj cvetic in dekoracija je tu, priprosta, toda toliko bolj vabljiva.

Mestna vlada in WPA urad v Clevelandu so šli do skrajnosti, da tlakajo oni del St. Clair Ave., ki vodi do vrta med 82. in 88. cesto. V soboto so WPA delavci delali do mraka in v ponedeljek zjutraj so bili že ob 5. uri na delu, da pospešijo delo. Cesta mora biti tlakana do 14. maja.

Kot smo sporočili se pripelje župan dr. Adlešič v Cleveland v soboto ob 11:19 na Terminal postajo. Vseh pet naših councilmanov bo osebno navzočih pri sprejemu. Ti councilmani so: Mr. John Novak iz 23. varde, Mr. George Travnikar iz 2. varde, Mr. Anton Vehovec iz 32. varde, Mr. Edward Pucel iz 10. varde in Mr. Emil Crown iz 31. varde. Ne malo se bo začudil gospod ljubljanski župan, ko bo videl kar pet mestnih očetov naše narodnosti, pri sprejemu na kolodvoru.

Takoj po sprejemu na kolodvoru se odpelje mestni župan ljubljanski v clevelandsko mestno hišo, kjer ga bo pričakoval clevelandski župan Mr. Burton, ki mu bo izročil zlate ključke mesta Clevelanda in ga bo obenem

pozdravila tudi polnoštevilna mestna zbornica. Sprejem se vrši v veliki dvorani mestne zbornice, ki bo nalašč sklicana k zasedanju za sprejem župana dr. Adlešiča.

Na WGAR prijateljski radio postaji imajo že tiskan ves program, ki se bo oddajal v nedeljo 15. maja ob priliki otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu. Sleherni inženir zaposlen na postaji ima svoja navodila, tako glede pozdravov iz Washingtona, kot oddaje programa po vsej Ameriki tekom 109 radio postaj ter tekom pošiljanja potom kratkih valov v Jugoslavijo.

Človek se čudi in čuti veliko hvalečnost napram našim Amerikancem, ki se toliko zanimajo za nas. The Columbia Broadcasting Co., ki bo oddajala program po Ameriki in v Jugoslavijo, pač pa zasluži odlično priznanje za tolikšno pozornost napram našemu narodu in tako filonameriško gentlemanstvo. Kje bi naš narod spravil skupaj \$15.000 za tak program! Ameriška družba ga je podarila nam v priznanje zastoj!

Včeraj se je mudil v našem uradu Mr. Donahay, prometni komisar mestne vlade v Clevelandu. Naredili smo načrt za parado in vprašali nas je, kaj še želimo, da bo parada bolj uspešna. Povedali smo mu, da želimo predvsem — lepo, sončno vreme! Mestna vlada je obljubila popolno ko-operacijo z odborom Jugoslovanskega kulturnega vrta. Parado bo spremljalo in vodilo kakih 300 policistov na konjih, motornih vozovih in peš.

Iz premnogih naselbin v državi Ohio, Pennsylvania in Michigan so se prijavili rojaki za nedeljsko slavnost. Kot slišimo pride iz Pittsburgha cel vlak naših ljudi poleg onih, ki se bodo

pripeljali z avtomobili. Upamo, da bodo vsi gostoljubno postreženi po svojih bratih in sestrah v Clevelandu.

Odbor Kulturnega vrta je sklenil, da v slučaju deževnega vremena, se vrši slavnost v S. N. Domu na St. Clair Ave., in če bo količjak pripuščalo vreme, da se poda deputacija v Vrt, ki bo uradno otvorjen.

Glavno zbirališče onih, ki so v paradi, bo na 55. cesti, severno prti jezeru. Od tam se začne parada. Na 55. cesti in St. Clair Ave. bo najmodernejši električni zvočnik, potom katerega boste lahko slišali ves slavnostni radio program iz WGAR radio postaje pred Slovenskim narodnim domom, tako da ni treba nikomur ostajati doma radi radio programa. Slišali boste vse na ulici.

Da, Cleveland bo prihodno nedeljo spremenjen v pravo belo Ljubljano. Kot lojalni ameriški državljani se bomo počutili prav domače, kot Slovenci, katerim Amerika izkazuje priznanje za njih lojalnost napram novi domovini. Bo to v resnici naš največji narodni praznik, ki smo ga še kdaj dočakali v Zedinjenih državah in najbrž potem nikdar več!

Slovenske žene in dekleta, zadnji čas je, da se odločite in si preskrbite narodno nošo, kajti narodne noše bodo glavna privlačna sila v ogromni narodni paradi, ki se vrši v nedeljo. Čim več vas bo, tem bolj mogočen vtis boste naredile ve Slovence na vso ameriško javnost. Seveda bo vsa slavnost filmana in pozneje kazana v javnosti, ne samo pri nas, pač pa tudi pri Amerikancih, kajti naše slavnosti se udeležijo toliko najvišjih mož ameriške vlade, kot jih še niso imeli zbranih v enem dnevu in na enem prostoru.

Usoda Abesinije zapečatenjena od Lige narodov

Geneva, 10. maja. Usoda Abesinije je bila sinoči zapečatenjena, potem ko je tajno zboroval koncil Lige narodov. Angleški in francoski zastopniki so odglasovali, da ne bodo glasovali proti Italiji glede Abesinije, dasi je ruski zastopnik močno protestiral. Italija je anektirala Abesinijo pred dvema letoma, dasi je Liga narodov tedaj proglasila Italijo kot napadalno in jo je obsodilo 52 narodov. Vsi člani Lige narodov so morali obljubiti, da nikdar ne bodo priznali Abesinije Italiji, toda sedaj sta ravno Francija in Anglija prvi, ki sta oddali priznanje. Proti anektiranju Abesinije Italiji so glasovali le zastopniki Rusije, Bolivije in Nove Zelandije, dočim so ostali se izjavili za anektiranje. Posledica bo, da bo Italija najbrž zopet postala članica Lige narodov.

Sprememba seje

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ ima v nedeljo sejo ob desetih dopoldne in ne popoldne. To pa radi slavnosti kulturnega vrta.

Politična seja v Euclidu

Redna mesečna seja Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu se vrši v četrtek zvečer ob 8. uri v Slovenskem društvenem domu. — Tajnik.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po številnih naselbinah

V Greaney, Minn., je umrl rojak Martin Novak, star 76 let. Za njim zaluje šest sinov. Kje je bil doma in druge podrobnosti niso znane.

V Virginiji, Minn., je umrl za mrtvoudom rojak Martin Panjan, star 57 let in rojen pri Treh farah (Rosalnice) pri Metliki. Zapušča ženo in odrasle otroke. Po poklicu je bil čevljar. V Ameriko je prišel leta 1906 in je imel čevljarnico v Evelethu. Gilbertu in pozneje v Virginiji. Zapušča ženo in odrasle otroke.

V Gilbertu, Minn., je umrl rojak Pavel Intihar, ki je bil doma nekje iz Dolenjskega.

Po kratki boleznii je v LaSallu, Ill., umrl rojak Joseph Livek, star 57 let in doma v Gorenji

vasi na Dolenjskem. Zapušča ženo in sedem odraslih otrok.

V bolnišnici v Pittsbrughu je te dni preminul rojak John Šmarkol, star 73 let. Doma je bil iz Vač pri Litiji. V Ameriki je živel približno 40 let, in zapušča tudi tri sinove in dve hčeri. Stanoval je v Bridgeportu, O.

V Barbertonu je praznoval zakonski par Mr. in Mrs. Louis Shamrow srebrno poroko. Mr. Shamrow je doma iz Rakeka, Mrs. pa iz Cerknice pri Rakeku.

Slovenskemu farmarju Franku Novaku je v Grafton, Wis., umrl šest let stari sinček Jerry, ki zapušča poleg staršev dva brata in šest sester.

60 premogarjev v Angliji je bilo ubitih

Chesterfield, Anglija, 10. maja. V premogovniku Markham je nastala razstrelba, ki je pokopala pod zemljo najmanj 100 premogarjev. Sedem ur potem, ko se je pripetila razstrelba, se je poročalo, da je najmanj 60 mrtvih. Rešilno moštvo prinaša ranjene in mrtve na površje. Razstrelba je nastala zjutraj ob 6. uri, ko so prišli prvi delavci na delo v premogovnik. Druga razstrelba je nastala ob osmi uri. Tudi lansko leto se je v istem rudniku pripetila večja razstrelba, ko je zginilo 17 premogarjev svoje življenje v jami.

Smrtna kosa

V torek zjutraj je po dolgi boleznii preminula v Mt. Sinai bolnišnici Ljuba Gašparac, rojena Bugar, stara 58 let, stanujoča na 1124 E. 67th St. Tu zapušča žalujčega soproga Jakoba in štiri hčere: Mollie poročena Kaufman, Ana poročena Zgonc, Frances omožena Menyke in Angelo ter več drugih sorodnikov. Rojena je bila v Plesci na Hrvaškem, kjer zapušča brata Franka Bugarja in sestro Mary poročeno Gašparac. Pokojna je bila članica podružnice št. 25 SZZ in društva Srca Jezusovega. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8:15 iz hiše žalosti v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda. Bodi ranjki ohranjen blag spomin. Preostali družini naše sožalje!

Resigniral iz urada

Clark Mock, ki je bil zadnjih pet let mestni religni komisar, se je odpovedal svojemu uradu. Tako je zmešnjava, ki prevladuje pri mestni religni komisiji, postala še večja.

Na farmah

Mr. Frank Hočvar nam je naznanil, da se je sedaj stalno naselil na farmah, kjer bo vesel, ako ga prijatelji obiščejo. Nahaja se na Baggley Rd. v Olmsted Falls, O.

Dar za Vrt

Družina Andrej in Frances Zekrajšek, 1131 E. 60th St. je podarila za Kulturni vrt lepo svoto \$5.00. Iskrena hvala. — Predsednik.

Zima

V ponedeljek in v torek je toploter se vrtil okoli 30 stopinj nad ničlo. Bilo je pošteno mraz. Za danes obljubuje vremenski prerok bolj toplo vreme.

Baje so nameravali predsednika "kidnapati"

Washington, 10. maja. Tu so prijeli nekega Charles Kennedyja, bivšega lastnika neke gostilne, o katerem se je trdilo, da je nameraval s silo odpeljati predsednika Roosevelta in zahtevati visoko odškodnino od Zed. držav, da ga vrne. Baje ga je hotel spraviti na neko barko v reki Potomac, ki je naložena z dinamitom. Tajni agenti zvezne vlade preiskujejo zadevo. Kennedy zanika, da je imel namen ugrabiti predsednika, priznal pa je, da je v družbi drugih nameraval nekoč ugrabiti pokojnega Andrew Mellona, ki je bil najbolj premožni mož v Ameriki.

Zrakoplovi ki letajo po 410 milj na uro

London, 10. maja. Vojni oddelek angleške vlade je odredil, da se naroči 300 novih vojaških zrakoplovov, ki bodo letali lahko po 410 milj na uro in bodo hitrejši kot zrakoplovi vsake druge države. Vsi zrakoplovi bodo narejeni v angleških tovarnah, kar Anglija nerada vidi, da se zrakoplovi izdelujejo drugje. Najsilnejši vihar ne divja s tako silo po zraku, kot bodo letali ti najnovejši angleški vojaški zrakoplovi. Posamezen zrakoplov bo veljal \$60.000.

Mestni busi

Mestna zbornica se je v ponedeljek večer pečala z vprašanjem, če bi kazalo, da gre mesto Cleveland v prometni business. Potrebnovalo bi se nekako \$5.000.000, da se nakupijo busi in druga oprema. Ta denar bi bilo mogoče dobiti od zvezne vlade in bi se odplačal v 50 letih. Mestna zbornica je sita neprestanih prerokanj z družbo cestne železnice, ki neče odnehati niti za las. Ako bi družba cestne železnice dognala, da mesto v resnici namerava začeti z mestnim obratovanjem busov, tedaj bi se prej podala in bi ljudje dobili razne ugodnosti od družbe. Zadnja tozadevna konferenca se bo vršila med zastopniki mesta in družbe v petek.

Post No. 999

Pri slavnostni paradi v nedeljo dne 15. maja bodo sodelovali tudi New York Central American Legion Post No. 999. Paradirali bodo s svojo znamenito lokomotivo z velikim zvonom. Je pač častno za nas, da bo toliko Amerikancev sodelovalo pri naši največji narodni proslavi.

Pozor!

Žene in dekleta, pozor! Vse one, ki znate delati rože in spletati vence, ste prošene, da pridele v sredo zvečer po Šmarinah k Slapniku na 61. cesti in St. Clair Ave., kjer se bodo spletale venci, s katerimi se bodo okrasili mlaji, katere postavijo naši fantje pri vходу v Kulturni vrt. Tudi fantje so vabljeni. Le pridite vsi, saj bo lušno in domače pesmice bomo peli. — Za odbor, Mrs. Brezovar.

Ples v Euclidu

Društvo Modern Knights, št. 57 SDZ obhaja v soboto 14. maja šeststo obletnico obstanka. V to svrhu priredi društvo ples v Društvenem domu na Recher Ave. Igral bo orkester Johnny Pecon.

Zadušnica

V četrtek ob 6:30 se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Agnes Zobec. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Podružnica št. 15 SZZ

V sredo po cerkveni pobožnosti ima podružnica št. 15, S. Z. Z. jako važno sejo, na katero se članice prijazno pozivljejo.

* Delavci pri Ford Motor Co. v Mexico City so zaštrajkali, ker kompanija ni dovolila kolektivnega pogajanja.

Zadušnica

V četrtek 12. maja se bo brala ob 7. uri zjutraj v cerkvi Marije Brezmadežne zadušnica za pokojno Alojzijo Amigoni ob priliki dvajsete obletnice. Prijatelji so vabljeni, da se udeležijo.

Friendship Grove

Društvo Friendship Grove št. 125 W. C. ima sejo v četrtek 12. maja v navadnih prostorih. Naj vse članice prinesejo na sejo listke, katere še imajo. Po seji bo pa prav lepa domača zabava.

Stenski papir

Ta teden je "posvečen" stensku papirju. Namen tedna je, da stanovalci in gospodari pregledajo svoja stanovanja in če je stenski papir star in izrabljen, da se ga nadomesti z novim.

Nadaljna godba

Sons of the American Legion Veterans so obljubili, da se udeležijo nedeljske parade za Jugoslovanski kulturni vrt s svojo godbo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 110, Wed., May 11, 1938

Naš senator Robert J. Bulkley

Senatorska čast v Zedinjenih državah je, takoj za predsedniško častjo in podpredsedniško, kakor tudi dolžnost in privilegij senatorjev. Vsaka država v Zedinjenih državah izvoli vsakih šest let dva zvezna senatorja, ki zastopata določeno državo v kongresu. Le zelo zmogni državljani, ki uživajo ugled in imajo primerno znanje, morejo biti izvoljeni senatorjem Zedinjenih držav.

Državo Ohio zastopata v senatni zbornici kongresa Robert J. Bulkley in Vic Donahey, dva izredno zmogni gentlemana, katerima niso mar kapitalistični interesi, pač pa zasledujeta z največjo pozornostjo blagor delavstva, kar sta v stoterih prilikah potom svojega glasovanja ob raznih predlogih dokazala.

Senator Robert J. Bulkley je letos ponovni kandidat za zopetno izvolitev. Ako ne bi imeli nobenega drugega kandidata na dan primarnih volitev v državi Ohio, bi bila dolžnost naših slovenskih državljanov, da pridejo radi senatorja Bulkleya na volišče in oddajo glas za njega.

Delo senatorja Bulkleya v javnosti, vsaj v naši, ni dosti znano, kajti on je mož, ki dela na tihem in ne išče časti za sebe, niti ne zahteva kredita. V tem je popolnoma podoben ranjkemu kongresniku Chas. Mooneyu. Senator Bulkley rad dela, in če kdo kaj ve o tem, vemo mi pri uredništvu "Ameriške Domovine" in oni stoteri in stoteri rojaki, katerim je senator Bulkley direktno ali indirektno pomagal iz te ali one težave in ga rešil postavnih sitosti v vsakem slučaju, kjer se je sploh moglo kaj narediti za ljudi.

Koliko ljudi je senator Bulkley rešil deportacije, kolikim je pomagal do državljanstva, katerega sicer ne bi nikdar dobili, koliko ljudem je ohranil osebno čast in dojustojanstvo in jim pomagal iz drugih zadreg, to vemo samo mi, oni, ki so imeli korist od tega in senator Bulkley.

In vendar nas senator Bulkley nikdar naprosil ni, naj kaj naredimo za njega, dasi dobro ve, kako ogromno politično moč in silo imajo Slovenci v državi Ohio. On tudi dobro ve, da smo mi njegovi prijatelji in da naš narod kot značajen narod, zna poplačati zasluge odličnih Amerikancev, ki mu stojijo zvesto na strani. Ob neki priliki se je senator Bulkley v pogovoru z našim uredništvom izjavil: V resnici se čudim, kje dobite vi toliko življenske sile in značaja, da so enako krepkosti državljani, kot se čita v ameriških knjigah o naših najbolj prvih priseljenicah v Ameriki. Ne mislite, da je to kako laskanje vašemu narodu, toda kot človek razsodne pameti sem se sam prepričal, da so Slovenci pošteni, pa tudi razsodni in vsega spoštovanja vredni državljani.

Mr. Robert J. Bulkley bo letos avgusta meseca kandidiral ponovno za senatorja države Ohio. Njegov rekord je čist, sijajen, pošten in vseskozi prijateljski napram predsedniku Rooseveltu. Dočim se drugi senator iz države Ohio, Vic Donahey, največkrat ne strinja s predsednikom, pa je bil senator Bulkley neprestano zvest podpornik našega predsednika, na katerega se je lahko Roosevelt vedno zanašal. Da, najbolj važni predlogi za napredek ameriškega delavstva in trgovine, so bili najprvo sporočeni senatorju Bulkleyu, ki je potem gledal, da je senat te predloge tudi sprejel.

Malo imamo mož poštenjakov in odličnjakov v naši ameriški politiki kot je senator Robert J. Bulkley. Želeli bi, da jih bi bilo več, in za vse bi bilo mnogo boljše kot je v resnici. Narodna dolžnost je, da enake moče obdržijo pri vladi. Ni torej odveč, da že danes opominjamo naše državljane, da se pripravijo za primarne volitve, ki se vršijo 8. avgusta, in pri katerih moramo ponovno nominirati senatorja Bulkleya.

Napram njemu kandidira kot demokrat George White, bivši governor države Ohio, mož starinskih nazorov in velekapitalističnih interesov. Volivcem bo prav lahko odločevati med Bulkleyem in med Whiteom. Izbrali bomo gotovo pristaša predsednika Roosevelta v osebi senatorja Bulkleya. In prav z veseljem bomo od časa do časa še kaj več napisali o senatorju Bulkleyu, o možu, ki je storil za naš narod več kot vsi drugi ljudje, ki se udeležujejo v politiki.

Kaj pravite!

General Franco ima zdaj nekako tri četrtine Španije zavzete. Kar je pri tem najbolj čudno je to, da je ljudstvo v tem ozemlju tako lepo mirno in zadovoljno, nikdar ni slišati o kakem uporu ali nevolji, če vlada prava "demokracija" le v vrstah rdeče španske vlade. Niti se ne sliši, da bi utekali vojaki iz Francove armade, med tem ko iz armade rdečih kar trumoma beže, če le morejo. To vse skupaj je dovolj značilno, na kateri strani je ljudstvo v Španiji in kateri strani želi zmago.

Nečloveški podivjance je umoril svojo žrtev in jo potem razkosaval v kopalni banji. Pri tem je tako delal, da mu je pot lil po obrazu. Zato se je njegovi materi tako smilil, da mu je hitro ocvrla nekaj jajec, da bi sinko pri tem delu ne omagal. Je-li kaj takega sploh mogoče v 20. stoletju?

BESEDA IZ NARODA**Gledališka umetnost naših odrih**

Cleveland, O. — Zgodovina naše slovenske dramske umetnosti nas popelje daleč nazaj v leto 1780, ko je bila skomponirana prva slovenska opera "Belin." Leta 1789 je pa A. Linhart preuredil prvo slovensko igrano "Županovo Micko," ki so jo igrali istega leta v Ljubljani. Naslednje leto je prišla na oder vesela igra "Veseli dan, ali Matiček se ženi," ki je nekak lokaliziran prevod znamenitega "Figara."

Tudi mi ameriški Slovenci, ki smo priseljenici te dežele, smo prinesli s seboj poleg drugih lepih lastnosti tudi smisel gledališke umetnosti. Danes ni skoro večje slovenske naselbine, kjer se ne bi od časa do časa vprizorilo razne gledališke predstave. Smelo lahko trdim, da se naš mali narod lahko uspešno meri z mnogo večjimi narodi na polju kulture in umetnosti. V očigled dejstev, da vse, kar imamo, smo si ustvarili sami s svojo lastno pridnostjo in duševno silo, smo lahko ponosni na to. Zato je pa tudi nam vse, kar imamo, ljubše in svetelje, je v ponos nam posameznikom in narodu, iz katerega izhajamo mi in naša mlada generacija.

Delo kulturnih delavcev ni baš prijetno delo. Koliko svojega dragocenega časa in duševne energije posvetijo narodu, ne da bi za to dobivali kakih visokih plač. V zadovoljenje jim je, da dobijo za svoje delo le moralno priznanje. Zato je pa naša sveta dolžnost, da podpiramo naše kulturne ustanove in da vsak po svojih skromnih zmognostih daje priznanje našim delavcem s tem, da posočamo prireditve, kjer se goji in uživa velika zamisel kulturnega stremljenja.

V fari sv. Vida imamo vse kulturnih ustanov, katerih vsaka v svojem krogu goji in širi prosveto in ideje v smislu našega posvetnega ter duševnega naziranja, ki postavlja človeka nad materijo ter ga dviga k svojemu Stvarniku. Poleg Lire, Holy Name Society, Orla, Baragovih zborov in drugih društev in enot, je brez dvoma gonilna sila kulturnega delovanja Svetovidski oder. Rev. M. Jager je v kratkem času svojega delovanja v naselbini postavil naše gledališke predstave na stopnjo gledališke umetnosti. V krogu svojega pestrega delovanja je vzgojil celo vrsto dobrih dilentatov, ki izhajajo v večini iz naše mlade generacije. V pretekli sezoni je Svetovidski oder podal občinstvu nebroj lepih predstav, tako "Črnošolca," delo nesmrtnega Antona Medveda. V tej krasni drami, katera je bila večkrat ponovljena, tako na 1. maja v naši sosednji naselbini. V tej igri smo videli cvet naših mladih moči. Mladi Daniel Pustotnik je umetniško brezhibno igral vlogo Pavleta, mladega črnošolca. Sophie Lah v vlogi Rozalke, je po svoji nežnosti neprekosljiva. Med drugimi se v svojih vlogah odlikujejo gdne. Josephine Modic, Mary Lah, Ančka Lužar, Bertha Gregorač, Jean Tomc. Dajle gg. Lawrence Ogrinc, Jack Zigon, Michael Kolar, Stanley Frank in drugi.

"Kurentova nevesta," katero nam je Svetovidski oder podal preteklega februarja, je bila izvrstno igrana. V narodni igri "Zaklad," igrani na velikonočno nedeljo, je pa Father Jager predstavil občinstvu dilentante, ki so pred časom aktivno nastopali na naših odrih. Ti so bili: Dr. James Mally, Lojze Oblak, Frances Bogovich, Josephine

Perpar, Domen in Margit Tomažin, John Sušnik, Math Bambič in vrsta drugih.

Predzadnjo nedeljo je pa stopila na plan naša Lira, ki je s svojimi pevci podala našemu občinstvu spevoigro "Mari," katero je priredil naš mladi slovenski inteligent, France Kuret. Igra vsebuje mnogo humorja in je prepletena z lepim petjem. Osobje v igri se odlikuje s svojim lepim petjem. V vodilnih vlogah nastopajo: Mary Macek, Josephine Hrastar, Henry Doles, John Polz, Jacob Golich in Anthony Vidmar. Lira bo na splošno željo občinstva ponovila to spevoigro v bližnji bodočnosti.

Vse te lepe prireditve nam jasno pričajo o življenju in aktivnem razvoju našega gledališkega udejstvovanja, saj predstavlja naš oder nekako središče in vir umetniškega razvoja. Naša gledališča in glasbena umetnost seveda ne stojijo sporedno naše stare domovine, pa je kljub neugodnih okoliščin, v katerih se razvija, prav gotovo dosegla kristalen uspeh.

Ivo Zalaznik.

V nedeljo vsi na plan!

Cleveland (Newburg), O. — Približujeta se dneva 14. in 15. maja, ko bo sprejem ljubljanskega župana in njegove soproge, gospe županje. Otvorjen in vsemu narodu izročen vogled in lastnino bo naš kulturni vrt. Dolžnost je vseh Slovencev, da smo navzoči na tako slavnostni dan, ko bo otvoritev vrta. Prosim in vabim vse Slovence iz farne sv. Lovrenca, da se udeležijo korporativno. Vsa društva in posamezniki se zbiramo ob eni uri v nedeljo na 55. cesti in sicer severno od St. Clair Ave., to je proti jezeru. Tam bo zbiralšče vseh, ki se bodo udeležili parade, ki se od tam tudi začne. Vsi možje in fantje, vse žene in dekleta naj bodo v vrstah pripravljeni za odhod ob 1:30 popoldne.

Vedno so naši newburški rojaki in rojakinje radi žrtvovali za vrt. Gotovo se bomo tudi zdaj, ko je vrt dograjen, z večjim veseljem pridružili k zmagi. Ako gradimo ali popravljamo hišo, smo veseli, kadar je vse delodano in ponosno jo pokažemo svojim prijateljem. Tako smo tudi sedaj veseli, da je vrt končno dodelan. Zato ga bomo tudi z veseljem ogledali v nedeljo 15. maja.

Ne bilo bi pa prav, ako bi šli samo v vrt in ogledovali spomenike naših velmož ter ogledovali nasade in cvetlice. Prav je, ako javno pokažemo, koliko nas je, ki smo veseli in ponosni, da je vrt dograjen. To pa pokažemo s tem, da se vstopimo vsi v vrste, da skupno korakamo v vrt. Zdjaj so utihnili celo tisti, ki so v nekaterih listih pisali roke proč in je vse delo ostalo na naših ramah. Sedaj smo pa tiho. Ako bi bili vedeli, da nas je malo, bi zopet dobili pogum, tako se nas pa boje, ker nas je velika armada.

Vsi Slovenci iz fare sv. Lovrenca, prav vsi se zberemo v nedeljo ob določeni uri na 55. cesti, kjer nam bodo maršali odkazali naš prostor. Vrhovni maršal bo Mr. Frank Jakšič, ki bo imel tudi svoje pomočnike. Ne bo se gledalo pri katerem društvu ste, ampak gledalo se bo na nas, koliko nas je.

Pa ne samo mi, vsi Slovenci od vzhoda do zapada, severa in juga obširne države Ohio, prav vsi stopimo v vrste in pokažimo gostoma iz stare domovine in vsej javnosti, da smo Slovenci v državi Ohio močni in številni. Kr bodo visoki državniki videli

veliko maso ljudi v paradi, si bodo mislili, da je treba ta narod upoštevati in nanj računati. Upamo, da bo narod upošteval ta pomembni dan in se odzval v velikem številu. Pozdrav vsem in na veselo svidenje v soboto 14. in v nedeljo 15. maja ob otvoritvi Jugoslovanskega kulturnega vrta.

J. Resnik.

Glas iz Euclida

Euclid, O. — Že zopet lahko poročam nekaj prav razveseljivega, kako naš Jugoslovanski kulturni vrt napreduje. Na otvoritveni dan, 14. in 15. maja, se bodo udeležili te narodne proslave skoro vsi naši Euclidčani, naši meščani bele Ljubljane, kise tudi po pravici imenuje tako, saj je večina jugoslovanskega naroda naseljenega v tej vasi, kakor se je nekoč imenovala. Tukaj imamo tudi svoj lastni narodni hram, Slovenski društveni dom, ki bi ga radi povečali, da bi ustrezal vsem potrebam naše naraščajoče naselbine. Na zadnji seji je direktorij sklenil, da se polnoštevilno udeležijo otvoritve Jugoslovanskega kulturnega vrta ter so darovali za vrt tudi vsoto \$5. Koncem tega meseca, 29., 30. in 31. maja, se bo vršila tukaj velika slavnost in volitev novega ljubljanskega župana. Za to mesto se poganja tudi Mr. L. Wess, ki bo prav lahko izvoljen. Zavednim delavcem Doma pa želimo obilega uspeha ter lepe udeležbe na njih proslavi.

Povabila sem na slavnost otvoritve našega kulturnega vrta tudi iz daljnega mesta Holton, Mich. Tam živi moja sestra Mary Deblak, ki mi piše, da jim je zelo žal, ker ne morejo priti na to slavnost, ker se ravno pripravljajo za ženitovanje, poročila se bo namreč njih starejša hčerka. Da si bodo pa naš kulturni vrt ogledali drugi, kadar pridejo v Cleveland. Poslala je \$1 za vrt ter želi prav lepega uspeha.

Mr. in Mrs. John Knific sta tudi darovala \$1. Rekla sta, da bi rada dala več, pa je bil Mr. Knific zadnje čase bolj slab zaposlen. Vsem tem velikodušnim darovalcem iskrena zahvala, da bi bilo še več takih posnemalcev.

Tukaj se zdaj vršijo posvetovanja, kako se bomo skupno peljali na 15. maja v Cleveland in to kar najbolj mogoče po nizki ceni. Morda ne bo stalo več kot po cestni železnici, pa bomo imeli to ugodnost, da se ne bo treba nikjer ustavljati. Prihodnjič bo vse natančno objavljeno in se vse udeležence prosi, da se prijavijo, ki nameravajo posestiti igro v soboto večer in sprejema dr. Adlešiča. Vstopnice dobite pri meni, kakor tudi za nedeljo večer.

Frances Kosten.

Slovenski ribiči ob Adriji

Slovenske ribiške vasi ob Jadranu so: Devin, Sesljan, Nabrežina, Sv. Križ, Kontovelj, Prosek in Barkovlje pri Trstu. Ob istrski obali vzdolžno od Trsta prebivajo slovenski ribiči v naslednjih vzdolž obale od Kopra do Pirana.

Če se vozijo z železnico ali z avtobusom iz Gorice proti Trstu, opaziš ob mirnem vremenu, kakor hitro se ti odpre pogled na morje, vse polno malih čolnov z razpetimi belimi jadrji. Pogled na temnomodro, rahlo utripajoče morje, posejano s temi belimi pičicami, nad katerimi se boji vedro nebo, je krasota, užitek. V teh čolnih sede zagoreli, koščeni možje, ki pridno pobirajo iz mrež nalovljene ribe. To so naši slovenski ribiči. So do brodušni, prijazni ljudje, prijatelji dobre domače kapljice.

Že stoletja se strogo drže podedovane postave, da mora riba trikrat plavati: v vodi, v olju in v vinu. Včasih jih precej zajame nevoščljivost, zlasti če je tovarišem sreča mila, njim pa ne. Takrat radi robantijo in jim uidejo kletvice, ki so hudo pregrešne. Vendar se to zgodi le v primerih, ko na morju ni nevarnosti. Če jih zaloti vihar in jim preti poguba, tedaj se radi zatečejo k božji Pomočnici in govore s svojim Bogom, kot jih je mati učila.

Kako pa žive naši ribiči, kakšne so njihove gospodarske in socialne prilike? Izključno od ribolova živi le malo družin. Večinoma ima vsak ribič svojo hišico s par njivami in s kosom vinograda. Na obali od Barkovelj do Devina živi približno 150 ribiških družin, največ v Sv. Križu nad Trstom, kjer je zato tudi največja ribiška luka. Manjši ribiški prištani so tudi v Barkovljah in pri Devinu, ter ga imajo tudi Kontoveljci. Ker srednja vlada ribolov pospešuje, smemo upati, da se bo zopet zboljšal polčraz naših ribičev, ki so zadnja leta vedno bolj propadali.

V vsakem, ki bo bral te vrstice, se bo gotovo vzbudilo vprašanje: kakšne ribe se dobe na jadranski obali; kdaj je čas za ribolov najugodnejši? Kakor pri mnogih drugih zadevah, igra tudi v ribarstvu važno vlogo letni čas.

Ko pihja mrzli zimski veter, je čas za lov na ploščate pasere. Na sv. večer mora vsaj pasera biti na mizi, drugače ni pravega veselega božičnega razpoloženja v ribičevih družini. Od polovice decembra do srede januarja se lovijo "rombe," velike, paseram podobne ribe, ki tehtajo od enega do petnajst kilogramov. Pri lovu na te okusne morske ribe ostanejo mreže več dni v vodi. Ko se ribičem zdi, da se je kaj ulovilo, jih izveležejo.

Nato skoro dva meseca, do srede marca, ni nobenega posebnega ribjega lova. Če je lepo vreme, lovijo ribiči s trnikom "guže," majhne, bolj vsakdanje, vendar okusne ribe. Kdor zna trnek spretno rabiti — in kdo ga ne zna — nalovi 10 do 15 kg guž na dan. V drugi polovici marca in v aprilu se odpre lov na karamale, šipe in škombre, ki je včasih kaj obilen. V tem času se navadno za nekaj dni prikažejo šaraki, ki so podobni sardelam. Če je mrzla voda, se lov na šarake raztegne do konca maja. Lov, ki traja na naši obali najdalje, ki najbolj zaposli ribiške družine in jim tudi največ vrže, je lov na sardele. Zračne se proti koncu aprila in traja do zadnjih dni junija, ko nastopi prilično enomesečni odmor. V drugi polovici avgusta se zopet odpre in gre pri ugodnem vremenu do srede novembra. Če so ribiči zvezde izredno naklonjene, ujamemo sam ribiški čoln en večer 30 do 40 tisoč sardel. Umevno, da ribiči ne morejo razpečati sardel, ki jih nalove pri takih izrednih lovih, na dnevnih ribjih trgih. Zato so se osnovali tovarne za konserviranje rib, v prvi vrsti sardel. Na naši obali je taka tovarna na Izoli. S to sklenjeno naši ribiči pogodbo, da tako lahko oddajo svoje blago. Razež na stalnih ribjih trgih se seveda mnogo sardel proda po vaseh v zaledju. Žene in hčere naših ribičev vstanejo rano zjutraj in se razidejo po okoliških vaseh. Z raznimi vozili in železnico pridejo daleč v notranjost naše pokrajine in z glasnim pčunjanjem: "ribe, ribe!" razpečavajo po vaseh sveže, okusne ribice.

"Sardoni" so tudi prav do-

bra vrsta naših domačih morskih rib. Ne nastopajo pa v tako velikih množinah kot sardele in ljudi nimajo stalnih dob. Navadno se prikažejo za nekaj dni v juniju in potem zopet ob koncu oktobra.

"Tuna" se prišteva med najokusnejše in najdragocenejše ribe naše Adrije. So to velike ribe, od katerih tehta najmanjša 4 do 5 kg, srednja pa 15 do 25 kg. Ujeli pa so že "tune," težke od enega do dveh kvintalov.

Zelo zanimiv je lov na tune, ki mu sledi lahko tudi neribč, ker jih pri nas lovijo le ob obrežju. Kako se izvrši tak lov? Ribiči se ustavijo s čolnom na posebni točki, nekoliko oddaljeni od obrežja, odkoder so nategnili do čolna težko mrežo. Iz svojega čolna ribiči ne vidijo rib, zato ima vsak čoln tri moze opazovalce, ki jim pravijo "kolnarji," ki v primerni razdalji drug od drugega z visokih, lesenih trinožnih stebrov opazujejo gibanje rib. Ko tak potrpežljivi, čeprav močno razdraženi "stražar" opazi, da se bližajo ribe, da morem v čoln znamenje, s katere strani prihajajo. Ko se pa "tune" prikažejo, tedaj se začnejo ti stražarji dreti na vse mile viže. Med vikom in krikom mahajo s svojih stojšč kot znoreli, pri tem pa vodijo lov. Gosta jata tun se vedno bolj bližajo in zaide končno v nastavljeno past, tedaj čoln "ribe zapre." Ko se je to zgodilo, zajame veselje vse obrežje in kmalu prihitijo iz vasi staro in mlado, da pomaga zavleči težko mrežo do brega. Lov na tune se vrši od avgusta do oktobra. Spomin na izredno bogate love ostane v ljudstvu in gre kot ustno izročilo od roda v rod.

Zaščitnik vseh ribičev je sv. Peter. Razumljivo, da tudi naši slovenski ribiči ob Adriji časte svojega patrona. Na praznik sv. Petra se zbere v Sv. Križu in se vsako leto znova zatečejo z iskreno molitvijo v varstvo svojega nebeškega zaščitnika.

— Iz Cerknice — V jeseni je odšlo več fantov in mož iz tukajšnje kolcije v Francijo. Svarila niso nič kaj zalegla. Mislili so menda, da se tam cedi med in mleko. Pa so nekateri že razočarani prišli domov, dva pa je v tujini dohitela bela žena smrt: Antona Rožanc in Antona Rovani iz Martinjaka.

— o —

— Iz Cerknice — V jeseni je odšlo več fantov in mož iz tukajšnje kolcije v Francijo. Svarila niso nič kaj zalegla. Mislili so menda, da se tam cedi med in mleko. Pa so nekateri že razočarani prišli domov, dva pa je v tujini dohitela bela žena smrt: Antona Rožanc in Antona Rovani iz Martinjaka.

Če verjameš al' pa ne

Pred sodnikom se je nahajal obtoženec, kateremu so naprtili obtožnico, da je ukradel uro. Zagovarjal ga je spreten odvetnik, ki je branil obtoženca tako ognjevit, da je vse kazalo, da bo obtoženec oproščen. Takole je govoril odvetnik:

"Slavno sodišče! Pravijo, da je ta moj klient ukradel uro. Taka nesramnost, obdolžiti poštenega človeka tako po nedolžnem. Vprašam slavno in visoko spoštovano sodišče, kam naj je pa obtoženec skril uro, če bi jo bil res ukradel? V žep je ni del. Policaj, ki ga je aretiraj, je že izjavil, da je preiskal obtožencu vse žepa in da ure ni tam našel. V čevlje je tudi ni vtaknil, ker ura je bila prevelika za to. Torej, slavno sodišče, kam naj bi bil ta človek skril uro, vas vprašam?"

Odvetnik se malo oddahne, da bi njegove ognjevite besede bolj učinkovale na sodnika in ta trenutek izrazi obtoženec, ki prijazno reče svojemu zagovorniku:

"Če bi res radi vedeli, kam sem skril uro, vam bom pa povedal. Pod klobuk sem jo vtaknil."

PO DEŽELI ŠKIPETARJEV

Po nemškem izvirniku K. Maya

Janko in Anka se nista genila. Še huje ju je nahlul. Posegel sem vmes. "Oprostite," sem dejal, "tale dva od danes nista več v tvoji službi."

"O tem ne vem ničesar." "Povedal sem ti, torej veš." "Razumem te! Ti si ju nahujskal! Zato tvoja odpoved nič ne velja, še kaznoval ju bom povrh."

"O tem se še pomenimo. Sodna obravnava se lahko začne. Vse je pripravljeno!"

Pokazal sem na klop bastonade, ki jo je pravkar privlekla dekla v sobo ter postavila pred Habulam.

Bila je res prava pristna lesena klop. Svočas je res menila tudi služila za sedenje in je imela štiri noge, ko pa so jo dočeli za dopeljivanje bastonade, so ji dve nogi izdrli in v svoji novi službi je imela le še samo dve nogi na koncu deske.

Tako klop položijo narobe na tla, da moli noge kvišku. Grešnik, obsojen na bastonado, leže s hrbtom na desko, noge pa mora ob nogah klop vzdržati kvišku. Trdno jih privežejo, stopala ležijo vodoravno in prav priročno za podejivanje bastonade. Bistven del tega orodja so poleg vrvi še tudi palice.

Bastonada je zelo občutna kazna. Že po prvem udarcu poči koža na podplatih. Izurjen kawaš deli udarce počez čez podplate, pri peti začne in neha pri prstih. Udarci padajo trdo drug poleg drugega, eden na desni podplat, drugi na levi. Ko so podplati od pet do prstov razbičani in če število udarcev še ni polno, začne kawaš iznova pri petah, pa tako, da se novi udarci pravokotno križajo s prvimi. Turek pravi vseeno, da "šahovnico udarja."

Murad Habulam je z nežno ljubeznijo ogledoval klop, se obrnil k nam, nas premeril z nedvoumnim pogledom za zapovedal enemu hlapcev:

"Bejaz, ti si najmočnejši! Pojdi sem! Ti boš izvršil obsodbo!"

Bejaz, dolg, močen človek, je stopil bliže, pobral palice in jih strokovnjaški ogledoval.

In nato se je Murad Habulam ponosno vzravnal, si nadel strog uraden obraz, pokajal, se obrnil k meni in začel:

"Tvoje ime je Kara ben Nensi?"

"Tako mi pravijo tod."

"Ti si gospod in zapovednik tegale hadži Halef Omarja, ki sedi poleg tebe?"

"Nisem njegov zapovednik, njegov prijatelj sem."

"To je vseeno. Ali priznaš, da me je udaril?"

"Seveda!"

"In da je udaril tudi Humuna, mojega služabnika?"

"Seveda!"

"Sam si priznal, njega mi torej vobče ni treba vprašati."

Ali veš, kolikokrat je udaril Humuna?"

"Nisem štel."

"Najmanj dvajset udarcev je bilo!" se je oglasil Humun.

"Dobro! Jaz sem prejel le samo enega, ampak —"

"Zal —!" mu je segel Halef v besedo. "Z veseljem bi ti jih bil naštel še enkrat toliko kakor Humunu!"

"Molči!" se je zadril Habulam. "Govoriti smeš le, če te vprašam! Sicer pa zahvali Alaha, da ti je zadržal roko in da nisi večkrat udaril! Jaz sem tukaj gospodar in zapovednik, najvišji sodnik sem v Kliseliju, vsak udarec šteje za trideset udarcev."

Dvajset si jih dal Humunu, enega, ki velja za trideset, pa meni, je skupaj petdeset udarcev. In zato jih boš sedajle tudi ti prejel petdeset. Stopi sem pa se sezuji!"

Bejaz je pripravljaj vrvi, da bi ga privezal. Pogledal sem po tovariših.

Njihovi obrazi so bili kar nepopisni. Resno so se držali, kakor se spodobi za sodno obravnavo, toda skozi to resno bo je gledala slabo prikrita porogljivost, pa tudi prežeča pripravljenost, da udarijo na moj prvi migljaj.

Halef se seveda niti genil ni.

"No, brž!" je zavpil Habulam.

Spet se ni genil.

"Pojdi po njega!" je mignil Bejazu.

Hlapec je stopil pred Halefa.

Ta pa je vzel pištolo v roko, mu jo pomolil pod nos in napel oba petelina.

Ves prestrašen je odskočil Bejaz.

"O Allah —! Streljal bo na mene —! Pojdi si sam po njega!"

"Strahopetnež!" je zmerjal Habulam. "Orjak si, pa se tegale pritlikavca bojiš —!"

"Ne bojim se njega, le njegovih pištoli!"

"Ne sme streljati!"

Mignil je hlapcem, ki so stali za nami.

"Brž, primite ga!"

Pa hlapci so se spogledovali, nobeden ni stopil niti koraka. Bili so se "pritlikavci."

Le eden je pokazal, da se ne boji, krojaček Suef.

Vzel je pištolo iz žepa, stopil k Bejazu in dejal:

"Stori, kar ti velevo gospod! Če dvigne pištolo, mu poženem krogljo v glavo."

Suef, ki se je prej imenoval Afrit, je bil nevaren potuhnjeneč.

Ves prejšnji dan je bil najponižnejši in najnedolžnejši človek, ubog krojaček, ki si z nami niti govoriti ni upal, — na mah pa se je prelevil v odločnega, pogumnega, kar drznega človeka. Iz njegovih oči se je bliskalo sovraštvo, da bi nas lahko bilo strah, če bi strah vobče poznali.

Halef se je zaničljivo nasmejal.

"Ti, krojaček — pa bi rad streljal?"

"Molči! Nikak krojaček nisem! Česa vobče iščete vi tuji tod pri nas? Kaj vas brigajo naše zadeve —? Vtikate se v naše posle, pa ste tako nepopisno neumni, da ime imate za krojača!"

Nikak krojač nisem! Da bi vedeli, kdo sem in kaj, trepetali bi strahu! Pa spoznali me še bodete! In pri tebi bom začel.

Če se takoj ne sezuješ in ne ležeš na klop, te bom k pokorščini prisilil!"

Mislil je resno.

Pa Halef se ga ni ustrašil. Po strani ga je pogledal, vzel pištolo v levo roko in prijazno rekel:

"Kako pa boš tisto naredil?"

Razumel sem, kaj namerava. Suef pa se je dal zapeljati.

"Takole!" je dejal.

Pristopil je in iztegnil roko, da bi prijel Halefa za suknjo.

Ta pa je po bliskovito zamahnil in mu pripeljal tako krepko zaušnico, da mu je padla pištola iz roke in da je odletel nekaj metrov daleč po tleh.

In še preden se je pobral, je bil Halef pri njem in ga je z obema rokama tako naglo obdeloval s klofutami, da na obrambo niti misliti ni utegnil.

(Dalje prihodnjich.)

Dobrodelnost

Dan je bil lep in gorak. Vonj po zelenju je bil v oračju. Sonce se je igralo v jutranjem svodu. Nekje v dalji je zabrlizgala lokomotiva. V meji si je mačka drgnila hrbet.

Stara ženica je klečala ob hiši. Na glavi je imela klobuk s širokimi krajci. Z malo lopatico je okopavala zemljo pri rožnem grmu.

Ni videla možaka, ki je stopil na dvorišče s ceste. Niti ga ni slišala, dokler ni stal prav pri njej.

Počasi se je ozrla kvišku. Možak je bil obut v čevlje, iz katerih so brez sramu gledali prsti. Hlače so bile zamazane in zelo ogubljene. Gumbi pri suknjiču so že davno vzele slovo. Srajca je bila zamazana in je obupno prosila vode in milnice. Možakov obraz je bil suhljat in žalosten.

"Kaj bi radi?" je vprašala gospodinja, naravnost in brez ovinkov.

Možak se je zdel plašen in oslabe.

"Vidim, da ste pri delu," je počasi rekel. "Zdi se mi, da je to delo težko za žensko in sem mislil, da bi ga morda jaz napravil mesto vas. Seve, če hočete."

Žena je spustila lopatico na tla in vstala.

"Ali ste lačni?" je vprašala. Rekel je, da ni. Očividno je lagal.

"Nekaj denarja bi potreboval," je rekel. "Ne dosti. Samo par centov. Rad bi dal oprati srajco in si kupil par novih nogavic. Ampak, denar bi si najraje prislužil."

Žena ga je trdo gledala. Potem si je pa obrisala roke ob predpasnik.

"Skoro, da bi vam verjela," je rekla potem.

"Hvala vam," je rekel tujec. Potem je pogledal po vrtu in se nasmehnil, rekoč: "Takle prostor sem tudi jaz nekdanj imel."

"Da ste lastovali hišo?"

"O, seveda. Pred depresijo sva s ženo kupila prijazno hišico. Tudi avto sva imela. In denar na banki. Ne sicer veliko. Vendar dovolj, da bi v miru živela na stara leta."

Ženi se je videlo, da se ji možak smili.

"In kaj se je zgodilo?" je vprašala.

"Izgubil sem vse. Vendar ne prosim miloščine, gospa. Saj nisem imel nič večji smole, kot tisoče drugih. Vendar, še vedno živim. Res nisem bil obupan, ko je šla hiša in denar, toda ko je šlo vse, me je pustila žena in hči. Nikdar več ju nisem videl."

Vidno se je ženi možak zelo smilil. Hotela je že reči besedo pomilovanja, pa se je premislila in ga vprašala:

"Bi radi skodelico kave?"

"Ne, hvala. Ali naj malo okopljem to zemljo?"

"Ni potreba. To najraje sama opravim. Vendar bi vam rada v čem pomagala. Morda lahko drugič kaj pomagate, kadar boste hodili tu okrog. Pojdite z menoj v hišo."

Šel je za njo. Rekla mu je, naj počaka na stopnicah. Ona je pa odšla v hišo. Ko je prišla zopet ven, je bilo njeno naročje obloženo. Smehljala se je.

"Moj mož je nekako vaše postave," je rekla. "To obleko je imel dvakrat na sebi, pa je ne mara posebno. Te le nogavice vam bodo morda malo velike, toda so čisto nove. Sraj-

ce, no, upam, da vam bodo prav."

Staremu možu so se roke tresle, ko je vzel obleko. Hotel je nekaj reči, pa beseda mu ni hotela iz ust. Gospodinja mu je želela srečno pot.

Odšel je . . .

Eno uro pozneje dobimo istega možaka v zastavljalnici, ko je govoril z lastnikom:

"Koliko mi daste za to obleko?"

Lastnik zastavljalnice je bil začuden in ga je vprašal:

"Kaj, zopet druga obleka?"

Saj imate srečo z oblekami. To je že četrta obleka, ki ste jo prinesli v tem tednu. Kako jih pa tako hitro dobite?"

Mož je zamahnil z roko.

"Kaj bi tisto! Povejte mi, koliko mi daste zanjo?"

"Sem že itak preobložen s tako robo. Ampak vi ste dober klient. Veste kaj, štiri dolarje vam dam za vso ropotijo, ki jo imate tukaj: Obleko, srajce, nogavice."

"Ni dovolj. Bom pa drugam nesel."

"Dam vam štiri pa kvoder."

"Štiri in pol mi dajte."

"Dobro. Kaj se bova prepirala. Ali hočete pobotnico. Ne? Dobro. Še nikdar nisem videl takega postopača, ki bi v tako kratkem času prinesel toliko oblek zastaviti v enem tednu."

"Zdaj se bom odpeljal iz mesta."

"Res? Zakaj? Saj delate dobro kupčijo tukaj."

"Vem, saj to je vzrok. To okolico sem že vso obral in si ne upam več okrog hiš."

Pri večerji je gospodinja povedala svojemu možu, kaj je dala onemu revežu.

"Sicer se mi postopači gabi-jo," je rekla, "toda ta je bil ves drugačen. Tako poštene oči je imel. Takoj sem videla na njem, da ne potrebuje drugega kot nov začetek življenja. In kar dobro se mi zdi, če premislim, kako bo možak vesel, ko bo našel v žepu suknjiča dvajset dolarjev, ki sem mu jih dela notri, ker se mi je zdel tako pošten in dober . . ."

IZ PRIMORJA

— Tržaška delegacija pri Mussoliniju. Posebna delegacija vidnih tržaških osebnosti in to tako političnih kakor tudi gospodarskih je odšla pred kratkim v Rim k predsedniku vlade Mussoliniju. Namen te delegacije je bil opozoriti Mussolinija na položaj Trsta z ozirom na priključitev Avstrije k Nemčiji. Trst je namreč s tem izgubil enega svojih najvažnejših izvoznikov, saj bo velika Nemčija sedaj krila predvsem vse svoje potrebe iz Avstrije, zlasti v stvarih, ki jih je prej Nemčija morala kupovati zunaj, a jih je Avstrija izvažala. Mussolini dal predstavnikom Trsta zadovoljujoče izjave in jih je pomiril. Ob tej priliki je celo obljubil, da bo mesto v najkrajšem času obiskal. Ker pa bo velika Nemčija ralila luke na Jadranskem morju in pride tu v poštev v prvi vrsti Trst, se bo v smislu prijateljskih odnosov med Italijo in Nemčijo to vprašanje kmalu in ugodno rešilo. Tako se bo razburjenje med Tržčani, ki je nastalo, kmalu pomirilo. Trst bo lahko postal, če bo šel razvoj normalno, kar je včasih bil, in se bo gotovo interes zanj povsod še dvignil.

— Gibanje prebivalstva v Trstu in pokrajini z ozirom na rojstva in smrti: za mesec marec kaže sledečo sliko: rodilo se jih je torej v mestu 311 (januar 256), v pokrajini 189 (januar 187); umrlo je marca v Trstu 371, v pokrajini 136, a februarja 297 in 129; januarja v mestu 431, v pokrajini 149. Skupno se jih je rodilo marca 536, umrlo 507, februarja 500, umrlo 426, januarja 543, umrlo 580. Vidimo, da je razen januarja vedno večje število rojstev kot pa smrti. Vidimo pa tudi, da gre ta presežek na račun pokrajine in ne mesta, kjer je število smrti nad rojstvi.

IZ DOMOVINE

— Po devetih letih odkrit zločin. — Leta 1929 jeseni so našli domači na kozolcu obešenega 43 letnega posestnika Osolnika Jožeta iz Breznika pod Sveto Goro, občina Mlinše. Njegov samomor so domačini prikazovali kot obupno dejanje očeta, ker je izgubil 35.000 din, katere je svoječasno posodil bratu svoje žene, Grilu z Vrha nad Kandršami. Ko je Osolnik spoznal, da tega denarja od vsake Grila ne bo dobil povrnjenega, se je tako "grimal" ter vdajal pišči, da je pred sosedmi izjavil, da se bo zaradi tega obesil. — Vsi so seveda mislili, da se je pokojni Osolnik res sam obesil, čeprav se je pošepetavalo, da mora biti pri samomoru nekaj drugega vmes. Zdravnik, ki je takrat pregledal truplo pokojnega Osolnika, je sicer ugotovil, da je v telesu nekaj strupa — strihnnina. Zadeva pa je takrat zaspala in oblasti niso nadalje raziskovale prime-ra.

Vdova, sedaj 51 letna posestnica Marija Osolnik, pa je po smrti moža navezala ljubavno razmerje s posestnikovim sinom Joger Francom iz iste vasi. Ker sta bila velika prijatelja, mu je nekoč priznala, da je možu dala skodelico čaja, v katerem je bil strihnnin. Ko je mož napravil nekaj požirkov, je zavpil, da to ni čaj, ampak da ga je žena zastrupila. Takoj so mu prišle pe-ne v usta, žena mu je z ruto za-

mašila usta, da ni mogel vpiti, tako da se je zastrupljen zadušil. Ko je bil mrtev, sta ga ponoči s takrat 16 letnim sinom Stefanom zavlekla pod domači kozolec, kjer sta ga obesila, da bi prikazala očetovo smrt kot samomor. — Da je prišel ta zločin na dan, pa je povzročil prepir med Osolnikovimi in Jogerovimi. — Šlo je za tatvino kolesnega obroča ter so si med seboj očitali, da so eni in drugi ta obroč ukradli. — Sedaj je naznanil vaškim orožnikom Joger Jakob, da mu je Osolnikov sin Stefan pod častno besedo priznal, da je očeta mati zastrupila ter da so potem truplo obesili na domač kozolec. Ko so očeta obesili, sta bila na straži tudi oba druga brata. Orožniki so takoj aretirali vdovo Marijo Osolnik ter sina Stefana ter oba oddali v zapore litiškega sodišča. Pri zaslišanju oba trdovratno zanikata zločin, medtem ko oba brata Joger Franc, ki se je medtem poročil, in Jakob pod prisego izjavljata za resnično priznanje žene Marije in sina Stefana. — Osolnikov grunt spada med najboljše, saj redi lahko do 10 glav goveje živine.

— V Ljubljani so umrli gospa Alojzija Gorjup, vdova po učitelju in lastnica gostilne. — Gospa Ana Sluga, soproga vlakovodje drž. žel. v p. — Gospod Ivan Nagode, zvančnik drž. žel. v p.

DNEVNE VESTI

Tri milijarde za pomoč brezposelnim v letu 1939

Washington, 10. maja. WPA administrator Hopkins je večeraj izjavil napram kongresnemu odseku, da se bo potrebovalo v fiskalnem letu 1939 najmanj tri milijarde za relief kakim 3.000.000 družinam, katerih očetje so brez dela in zaslužka. Ta relief bo izplačan v obliki plač za dela pri javnih projektih. Za letošnje fiskalno leto je odmerjenih 2.600.000.000 za javno podporo.

Delavci so se zadovoljili z manjšimi plačami

Lawrence, Mass., 10. maja. Delavci v tukajšnji tekstilni tovarni American Woolen Co. so odglasovali, da sprejmejo 12 odstotno znižanje cen. Tovarna je pa privolila, da bodo delavci zaposleni vsaj 40 ur na teden. Najnižja plača za začetnike bo \$16, za ženske pa \$14 na teden. V cmenjeni tovarni je zaposlenih 700 delavcev in delavk.

Kanadčani pomagali lojalistom k zmagi

Hendaye, Francija, 10. maja. Kot se poroča iz vladnih virov sta dve kanadski brigadi, ki se boriti za lojaliste, prodrla skozi vrste nacionalistov in potisnile nasprotnika nazaj. Nacionalisti zanikajo zmago. Bitka se je vršila kakih 20 milj severno od Castellona.

Manj plače za visoke, več za delavce

Dunaj, 10. maja. Mestna vlada na Dunaju je znižala plače vsem višjim uradnikom pri cestni železnici za 40 odstotkov, a obenem je odredila zvišanje plač za sprevednike, motormane in druge uslužbenke, ki so bili slabše plačani. Povprečno so dobili delavci zvišano plačo za 10 odstotkov.

MALI OGLASI

V najem se da

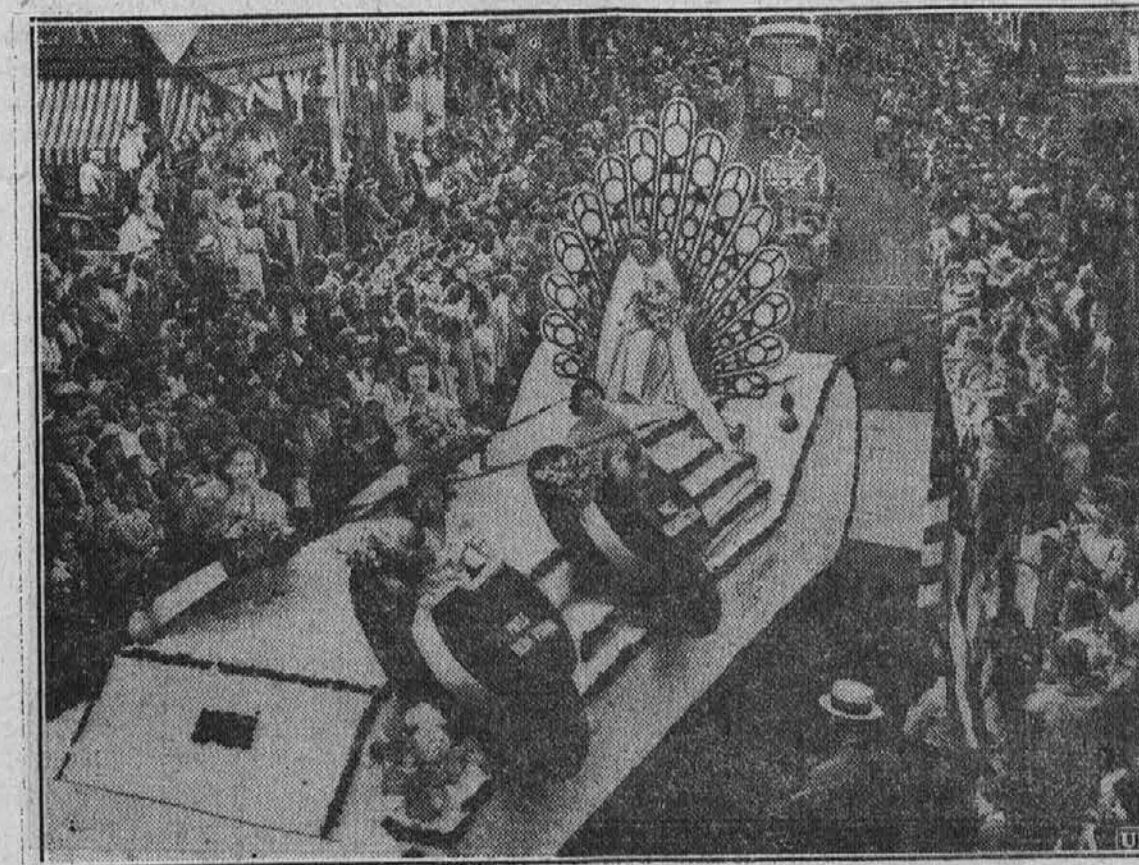
hiša 8 sob in garaža na 10213 Hampden Ave. Vzemite Superior ali E. 105. St. karo. Rent \$45. Lastnik je na 10025 Hampden Ave. Tel. GARfield 3775.

Išče se

ženska srednje starosti za hišno delo in da bi skrbela za bolno ženo. Dobi prosto stanovanje in nekaj tedenske plače. Vprašajte na 641 E. 123rd St. (110)

Ko sta albanski kralj in kraljica delala "pismo." Najprej se je podpisala nevesta, potem pa žena, kralj Zogu. Za pričo je bil laški minister za zunanje zadeve, grof Ciano. Torej se vidi, kako stoji med Albanijo in Italijo.

Spomladanska cvetlična parada v Charleston, S. C. Taka cvetlična parada se vrši tukaj vsako pomlad, kadar začne cveteti azaleje.

Murnov Martin

(Za "A. D." predstavil M. U.)

Ceciliji se očitno ni dalo, da bi po grmenju, katerega je vprizoril že oče, poslušala še nadaljnje. Hitro je našla spremembo. "Kaj pa je bilo zunaj v veži? Kdo je bil?"

"Spodnjega oštrja dekla je prišla vprašat, dali ni prišel slikarjev fantiček, ki stanuje pri birtu, k nam? Od poldne ga že pogrešajo in pri tem hudem viharju se mati boji —"

"Ježeš!" je skočila Cecilija prestrašena. "Saj menda vendar ni šel fantiček na jezero? Po kosilu sem dečkota videla doli pri čolnih. Le venomer si je dal opraviiti okoli enega izmed malih čolnov. 'Čuj, dečko,' sem mu dejala, 'da se mi ja ne pelješ ven na vodo, danes utegne biti še nevihta.' A fantiček je pogledal gor proti nebu, kjer je bilo vse jasno in kar skoro smejal se mi je. Matič, ali naj bi šla doli pogledat?"

"Da, dekle, teči, kar teči moriš!"

Kakor je bila oblečena, tako je Cecilija stekla. Ko je stopila na prosto, se je zagnal veter s tako silo vanjo, da ji je skoro sapo zaprlo. Medtem ko je zaprla za seboj vrata v plotu, je s pogledom ošinila sosednjo hišo. "Le glej ga! Niti pomislil ni na to, da bi ga jaz ne bila marala! Tak človek!" Izginila je v pršnem prahu, potem zopet v oblaku listja, katerega je bil veter otrsel raz drevje ter ga valil s seboj kot šumečo igrače.

Ko je prišla do obrežja v bližini gostilne, je našla tam gručo vpijočih razburjenih ljudi. Vest, katero je Cecilija prinesla, so že vedeli. Ugotovili so bili že, da manjka eden izmed čolnov, a eden izmed fantov, ki so goloroki stali ob strani, je bil splezal na streho lope ter ugledal zunaj na jezeru zibajoči se čoln. Sem pa tja se je zdelo, da se čuje tudi obupne klice dečkove skozi vihar in šumenje valovja. Tudi so že poskušali reševati. A zdelo se je nemogoče, da bi bili lahko odpeli enega izmed čol-

nov ter se z njim spravili ven na jezero. Vsak poizkus, da bi čoln spravili od brega, se je izkazal brezuspešnim. Le venomer so ga visoko se valeči valovi vrgli na breg. Ob pogledu na to je minila srčnost še tisto malo peščico onih, ki bi se bili drznili v takem viharju na jezero. Brezupno so stali naokoli, medtem ko je dečkova mati, vitka nežna gospa, obupno med solzami prosila ljudi, naj bi ji otroka rešili. Ob pogledu na obupano mater so Cecilijo zalile solze.

Tedaj se je začel iz bližnjega, do jezerskega brega segajočega gozda veselo petje prijeto donečega moškega glasu. To je moral biti kak drvar, ki se je sedaj v soboto večer vračal z dela, ki ga je držalo gori v kakem gozdnem kotu ves teden. Bila je to podoba kaj nasprotujočega si življenja: tu ihteči obup, a sto korakov vstran vriskajoče veselje, katerega je očitno vejoči vihar še stopnjeval, medtem ko je zunaj na jezerski površini metal mlado človeško življenje v objem smrti.

Že se je pevčeva postava pokazala med drevjem in razločno je tudi že bilo čuti besede pesmi:

Mlad lovec sem, juhe!

S puško hodim v hrib, juhe!
In kjer se gamzek mi postavi,
Puško poč, gamzek pade —
juhe, juhe!

In šnajd v meni kar ostaje,
juhe.
Ne strašim se ljudi, ni vraga,
juhe!

Bojim se le dekleta,
ki strašno mi dopade! Juhe!

Izmed drevs je tedaj stopil mladenič, ki je izgledal kakor posebljena navihanost. Postrani in izzivalno mu je čepel na glavi klobuk s krivcem. Svetle oči so se lesketale iz obraza, ki je bil po soncu porjav, a nad smejočimi se ustmi se se šopirile zavijane, skoro bele brke, katere je veter kuštral. Siv suknjič, kratke jerhovke in nekdanje zelene nogavice so bile že tako udelane, da je bilo le težko spoznati njih prvotno barvo. Dvema malima, slabopobarvanima čolnoma so bili podobni težko podkovani čevlji a vendar je fant s tema dvema splavoma hodil tako gibčno in lahko, kakor bi imel na nogah gosposke čevlje. Prste mišičastih rok je bil porinil za pas, a poleg nahrbtnika je nosil na ramenu obešeno sekirko z dolgim toporiščem.

Eden kmetov je prijel obupno prosoje gospo za roko in dejal: "Sedaj, gospa, prihaja nekdo, ki bi se lahko še morebiti drznil na jezero. V najvišjih pečinah je kakor gamz doma, a v vodi kakor riba."

"Da, drvar Žef," je pritrdil nekdo drug, "ta je prav poseben človek." Poseben človek! Cecilija je slišala te besede. Zadele so jo kakor udarec. Bledica nje lic se je trenutno spremenila v temno rdečico. Velikih oči je gledala nasproti fantu, ki se je bližal in radovedno gledal razburjeno množico na bregu. Iz vasi ni mogel biti — kajti Cecilija je to pot šele prvič čula njegovo ime. Drvar Žef? Pač se ji je zdelo, da ga je tekot poletja sem pa tja videla. A nikakor se ji ni zdelo, da bi morala vsled katerekoli okolnosti postati nanj posebno

pozorna.

Sedaj je postal in si v zadregi popravljal klobuček. Matič je stala pred njim, lepa mestna gospa, trepetajočih ust, ki niso mogle najti besede, strahu polnih oči. Medtem ko so ji lasje vihrali okolo ramen, je dvignila nemo, obupa polna, roke.

"Gospa, kaj pa je? Kaj bi hoteli?" je jecal drvar, napol smeje se, napol prestrašen.

Drugi ljudje so mu pojasnili, za kaj se gre.

Pretehtujočim pogledom je pogledal na razburkano jezero. "In jaz naj bi se peljal tja ven? Sedaj?"

"Da, Žef, ti!" je zaklical nek star kmetič. "Ako se ti ne upaš drugi ne pojde!"

Fantove ustne so se zategnile v širok smeh. Ponosno je dvignil glavo. Sekundo je molčal — v tej sekundi je dečkova mati dobesedno visela s pogledi razjedajočega strahu na njegovih ustnahn — potem je vrgel klobuk v zrak. "Poskušamo lahko, saj nič ne stane!" Grobih rok je odrinil okoli stoječe, skočil proti bregu ter kar mimogrede vrgel od sebe sekirko, nahrbtnik in jopič. Vter se je zagnal skozi luknje raztrgane sraje ter napihnil surovo, sivo platno kakor veliko žogo. Žuborečih besed so močje in drugi fantje pripovedovali, kaj so že poizkusili in kako so se zaman mučili da spravijo čoln v vodo. "Seveda, tako se pravi mačko za rep vlačiti! Valovi morajo zagnati čoln nazaj na breg, še predno pride veslo do veljave," jih je nahrulil, pljunil v roke ter zagrabil čoln, ki je bil napol na bregu ter se je pod valečimi se valovi majal. Z mogočnim sunkom je prevrnil težki čoln, tako da je odtokla iz njega voda, ki ga je skoro do polovice napolnjevala. Potem je preiskoval vsa tri vesla, ki so bila na razpolago, s tem, da jih je mogočno uprl v tla. Ko se je prepričal o njih moči, je vrgel drugo za drugim v čoln. Med vpijočimi nasveti so ga obkoljevali. Dečkova mati, ihte in jecaje, se ni niti za stopinjo odmaknila od njega. Le Cecilija je stala samcata. Nje lica so gorela in bliskajočih se oči je sledila sleherni fantovi kretnji.

Hitrega oprijema je Žef preiskoval od vrbja spleteni obroč, v katerega se je zatikalo krmilno veslo. Potem je zaklical: "Tako! Sedaj primimo!" Sunil je težke čevlje z golih nog, zagrabil železno verigo, ki je bila privezana za nos čolna ter skočil v vodo. Visok val je odšumel preko njega, a že se je zopet prikazal smeje se mokre glave. Kakor pribit je stal sredi vode, ki mu je med enim valom in drugim komaj segala preko pasu. Z obema pestima je vlekel verigo. Škripaje je spolznil čoln z gramozastega obrežja v vodo. Sedaj so spoznali njegovo namero: hotel je na ta način vleči čoln v odprto vodo, kajti ob silovi-

tošti valov ni veslo imelo nobene veljave ter so valovi čoln le venomer pognali vzdolž nazaj k bregu. Vsi so mu pohvalno vpili. Potem so zavpili zmendeno: "Jezus, Marija! Cecilija! Punca! Kaj počenjaš? Mar si nora?"

Žef je začul nek ropot v čolnu in čutil, kako se je veriga nategnila. Okrenil je obraz ter ugledal dekle, ki je že imelo veslo v rokah.

"Sapra!" se je čudil drvar. "Ti pa imaš šnajd!"

In Cecilija je odvrnila tresočega se glasu: "Če nima noben drug korajže, jaz jo imam: da te ne pustim tja ven samega!" Sedla je na klop ter porinila veselo v obroč.

"Nu, tedaj, spodleteti ne more, ako imam tako pomoč!" Žef se je smejal. In kakor da se mora sedaj posebno izkazati in pokazati svojo moč in neustrašenost, je zavijtel verigo preko ramena ter se sope zagnal proti valovom in vlekel čoln korak za korakom za seboj, pri čemer mu je Cecilija s krepkimi zamahi vesla še pomagala. Le venomer je za trenutek pogledovala fantov obraz, ki je čezdalje pogostejše izginjal pod vodo. Konečno je zavpila v skrb: "Ti! Le pridi sedaj — skoči v čoln!"

Pokimal je, vrgel verigo od sebe, zagrabil čoln z obema rokama ter ga porinil mimo sebe. Ob krmilnem koncu se je oprijel trdno, počakal visokega vala in ko je ta odšumel mimo ter se je zadnji konec čolna globoko pobesil, se je vrgel navzgor, vlovil z obema kolenoma rob čolna in še predno je bil docela v čolnu, že je porinil veslo v obroč. Tedaj se je otrsel, da so mu kaplje letele iz premočenih las, se

dvignil ob krmilu ter se zasmeljal dekletu, ki ga je začudeno gledalo. Kar v curkih je tekla voda od njega, a viharji veter je gladko pritiskal mokre hlače in mokro srajco ob njegovo telo. Očitno pa ga nista ovirala ni mokrota, ni veter. Njegov

Zastava s štirimi belimi zvezdami na rdečem polju je bila izobešena na new-yorskem hotelu Waldorf-Astoria, kot znamenje, da se nahaja v hiši odlični gost. Tam je bival namreč v hotelu general John J. Pershing.

Henry Ford gre na obisk v Belo hišo, kamor ga je povabil predsednik Roosevelt. Ford je bil dve uri pri predsedniku. Nič ni prišlo v javnost, kaj sta govorila, vendar se splošno sodi, da Roosevelt ni pridobil Forda za svoj program.

Vhod v premogovnik pri Pottsville, Pa., v katerem je nastala plinska razstrelba. Sedem premogarjev je bilo ubitih in 10 ranjenih. Razstrelba je nastala eno uro zatem, ko je 600 premogarjev pričelo z delom.

gove roke so bile kakor železni kremplji oklenjene okoli vesla. Tako je delal z vso silo svoje voljnega telesa, spremljal kadar zamahnejo s sekirami v udarom noge kakor v taktu deblo.

Hromi otroci se uče v katoliških zavodih raznih ročnih del, da si potem, ko odrastejo lahko sami služijo kruha. Taka in enaka dobra dela vršijo katoliške dobrotelne organizacije, ki se vzdržujejo s pomočjo milodarov dobrih ljudi. Kampanja za katoliške dobrotelne organizacije se vrši v tednu od 15. do 22. maja v Clevelandu. Takrat bo 150.000 katoliških mož in žena na delu v tem okraju, ki bodo potrkali na dobra srca za pomoč. Vsak naj prispeva po svoji moči.

Hitler je organiziral mladine po vsem rajhu v napol vojaške organizacije. Tukaj ga vidite, kako sega v roke vrhovnemu vodji te mladine, Baldur von Schirach.

V Bostonu so dijaki in razne skupščine metale zaboje v morje, na katerih so bili japonski napisi. To so napravili v protest proti japonski invaziji na Kitajsko.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Helen Wills Moody, bivša kraljica igre tenis, se je vrnila zopet k športu in upa ponovno dobiti svetovno prvenstvo.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom.
8612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do
\$5000 po Federal
Savings & Loan
Insurance Corporation,
Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in druž-
vene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670